

Література

1. Башко В. Державні запозичення в Україні: оцінка потреб і пропозиції щодо структури / В. Башко // Економіка і прогнозування : наук.-аналіт. журнал. – 2007. – № 2. – С. 75-87.
2. Боднарук Т.Г. Механізм управління та обслуговування державного боргу / Т.Г. Боднарук // Фінанси України : журнал. – 2011. – № 4. – С. 14-18.
3. Вахненко Т.П. Особливості формування державного боргу та управління його складовими в період фінансової кризи / Т.П. Вахненко // Фінанси України : журнал. – 2009. – № 6. – С. 14-28.
4. Вахненко Т.П. Державний борг України: оптимізація структури та управління ризиками / Т. Вахненко // Світ фінансів. – 2008. – № 1. – С. 10-28.
5. Довідка Сітібанку про переваги глобальних депозитарних зобов'язань. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://wwss.citissb.com/adr/common/file.asp?idf=1250>.
6. Доповідь з питань глобальної фінансової політики за даними Міжнародного валютного фонду станом на грудень 2011. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.imf.org/external/ns/search.aspx?NewQuery=Global+Financial+Stability+Report&Lang=rus&col=EXTRUS&submit.x=20&submit.y=3>.
7. Дубихвіст О. Якісне оновлення державних фондів інструментів – передумова подолання проблеми ліквідності ринку облігацій / О. Дубихвіст, В. Лановий // Вісник Національного банку України : журнал. – 2012. – № 1. – С. 3-6.
8. Звіт МБРР з питань світового фінансового розвитку за 2006 рік. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://search.worldbank.org/all?qterm=Global+Development+Finance+2006>.
9. Коблик І.І. Внутрішні державні запозичення: оцінка та перспективи розвитку / І.І. Коблик // Науковий вісник НЛТУ України : зб. наук.-техн. праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.3. – С. 222-228.
10. Кучер Г. Розвиток ринку внутрішніх державних боргових зобов'язань України / Г. Кучер // Вісник Київського національного торговельно-економічного університету : зб. наук. праць. – К. : Вид-во КНТЕУ. – 2011. – № 2. – С. 47-58.
11. Литвиненко О.В. Напрями підвищення ефективності боргового фінансування соціально-економічного розвитку України / О.В. Литвиненко // Молодіжний науковий вісник Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. – 2013. – № 1. – С. 68-79.
12. Моташко Т.П. Напрями підвищення активності населення на внутрішньому ринку державних запозичень України / Т.П. Моташко // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 6. – С. 45-47.
13. Офіційний сайт Державної казначейської служби України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://treasury.gov.ua/main/uk/index>.
14. Офіційний сайт Міністерства фінансів України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.minfin.gov.ua/>.
15. Офіційний сайт Національного Банку України. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.bank.gov.ua/>.

Македон В.В. Усовершенствование долгового финансирования социально-экономического развития Украины

Рассмотрено долговое финансирование как важный инструмент макроэкономического регулирования экономики. Проанализирована взаимосвязь бюджетного дефицита, государственных займов и государственного долга. Определены направления повышения эффективности долгового финансирования социально-экономического развития экономической системы.

Ключевые слова: долговое финансирование, социально-экономическое развитие, государство, бюджетный дефицит, займ, долг, рынок.

Makedon V.V. Perfection of promissory financing socio-economic development of Ukraine

The promissory financing as important instrument of the macroeconomic adjusting of economy is considered. Intercommunication of budgetary deficit, state borrowings and national debt is analysed. Directions of increase of efficiency of the promissory financing of socio-economic development of the economic system are certain.

Keywords: promissory financing, socio-economic development, state, budgetary deficit, borrowing, debt, market.

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КРЕДИТНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Проаналізовано існуючі теоретичні підходи до визначення сутності кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України та запропоновано авторське визначення цього поняття. Окреслено динаміку кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи та його роль у соціально-економічному розвитку економіки України. Запропоновано напрями підвищення ефективності використання наявного економічного потенціалу суб'єктів господарювання і кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України.

Ключові слова: банківська система, кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України, кредитний потенціал банку, інвестиційний потенціал банку.

Вступ. Для забезпечення ефективності функціонування і зміцнення конкурентоспроможності підприємств реального сектору економіки країни необхідно передусім максимально використати наявний економічний потенціал суб'єктів господарювання і кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи. Потрібно, на наш погляд, загальнодержавна ресурсно-збалансована програма соціально-економічного розвитку України з використанням економічного потенціалу країни загалом. Визначальну роль у розвитку національної економіки повинні б відігравати перерозподільні процеси, що актуалізує дослідження кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи країни.

Аналіз останніх публікацій та досліджень. Значний внесок щодо дослідження питань формування і використання кредитно-інвестиційного потенціалу комерційних банків зробили українські вчені О.І. Воробйова [1, 2], В.П. Гмиря [3], Е.Ю. Хрусталева [4], О.О. Ляхова і Т.П. Шокало [5] та праці М.Д. Алексеєнка, М.І. Савлука, О.І. Лаврушина, І.С. Музики, Б.Л. Луціва, О.І. Копилок, А.М. Мороза та ін. Але дослідженню теоретичних аспектів сутності кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи, на нашу думку, приділено недостатньо уваги. Водночас завдяки їх дослідженням сформульовано підґрунтя для подальшого дослідження суті цієї важливої економічної категорії в аспекті теорії і практики.

Постановка завдання. Метою роботи є дослідження суті кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України, його ролі і місця в реальному секторі економіки.

Виклад основного матеріалу. Поняття "кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України" у структурному аспекті складається з термінів "економічний потенціал" та "інвестиційний потенціал". Оскільки банківська діяльність відноситься до сфери економічної, то за Словником іншомовних слів [6] економічний потенціал визначається як "...сукупність економічних ресурсів і можливостей країни (групи країн), що можуть бути використані для досягнення цілей соціально-економічного розвитку суспільства". Подібне визначення економічного потенціалу подано в Економічній енциклопедії [7] як "...наявні в економічного суб'єкта ресурси, їх оптимальна структура та вміння раціонально використати їх для досягнення мети".

Отже, економічний потенціал банківської системи України, на нашу думку, – це сукупність наявних економічних ресурсів Національного банку України та інших банків системи і можливостей їх використання на цілі економічного і соці-

ального розвитку України, стабілізації грошової одиниці України – гривні, та інші цілі, передбачені правовим статусом банків.

Кредитний потенціал банківської системи, на нашу думку, – важлива складова економічного потенціалу банківської системи України.

Харевич А.С. характеризує "кредитний потенціал банку" як якісно і кількісно вимірювану спроможність банку до реалізації прибуткової кредитної діяльності на основі перерозподілу наявних і потенційно можливих вільних фінансових ресурсів учасників перерозподільного процесу [8]. Суть кредитного потенціалу банківської системи автор окреслює як інтегральну величину перерозподільних можливостей усіх елементів банківської системи щодо ефективного застосування кредитних інструментів фінансування поточних та інвестиційних потреб економічних суб'єктів. Тут важливо зазначити, що під час визначення суті кредитного потенціалу А.С. Харевич не поділяє грошові ресурси на кредитні та інвестиційні, а вказує на сфери їх застосування, що безумовно правильно. На нашу думку, грошові ресурси кредитного потенціалу надають змогу банку вільно на економічно обґрунтованій основі перерозподіляти їх за напрямками використання. Тому вільні фінансові ресурси банків та акумульовані в банках тимчасово вільні кошти юридичних і фізичних осіб використовуються для надання коротко- та довгострокових кредитів юридичним особам і споживчих та іпотечних кредитів фізичним особам. Цим самим, банки сприяють прискоренню темпів зростання інвестиційно-інноваційного і соціально-економічного розвитку України.

Спільність ресурсної бази для надання кредитів на фінансування поточних та інвестиційних потреб суб'єктів господарювання дає підставу на визначення терміна "кредитно-інвестиційний потенціал" банків і банківської системи України. Так, на думку науковця В.П. Гмирі, кредитно-інвестиційний потенціал – це синтез понять "кредитний потенціал" та "інвестиційний потенціал" і визначає його як сукупність фінансових, матеріальних та нематеріальних активів, які знаходяться у власності кредитної організації, в межах яких можливе кредитування з метою реалізації інвестиційних проектів [3]. Але, хоча автор об'єднує кредитний та інвестиційний потенціали, використання потенціалу вбачає у кредитуванні з метою реалізації лише інвестиційних проектів.

Науковець В.В. Заяць у монографії "Фінансово-монетарні важелі економічного розвитку" характеризує кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України як "...сукупність наявних джерел для кредитування та інвестицій дворівневої банківської системи країни загалом, основними складовими яких є готівка в обігу (у центральному банку) та безготівкові кошти та банківський капітал (у банківській системі другого рівня)" [9, с. 249]. Автор справедливо наголошує на сукупності джерел для кредитування та інвестицій, тобто на спільній ресурсній базі двох напрямів використання.

Воробйова О.І., досліджуючи кредитно-інвестиційний потенціал банків України, обґрунтовує таке його визначення – "...кредитно-інвестиційний потенціал банку – це комплексна характеристика рівня його кредитно-інвестиційних можливостей здійснювати рух грошових (фінансових) потоків в процесі кредитування й інвестування суб'єктів соціально-економічної системи, забезпечуючи інтереси власників, кредиторів і держави за рахунок нарощування власного капіталу, оптимальної ресурсної бази, кадрового, технічного та інформаційного забезпечення, ін-

новаційних технологій, при взаємозв'язку з іншими видами потенціалів банку. Величина кредитно-інвестиційного потенціалу залежить як від загального обсягу всіх видів банківських ресурсів, їх оптимального співвідношення, так і здатності керівництва банку використовувати ці ресурси для кредитно-інвестиційної діяльності" [2, с. 25]. Автор вважає, що кредитно-інвестиційний потенціал включає дві частини: кредитний потенціал, пов'язаний з банківським кредитуванням, та інвестиційний потенціал, пов'язаний з банківськими інвестиціями у цінні папери. Надання банками коротко- і довгострокових кредитів суб'єктам господарювання О.І. Воробйова відносить до кредитування. Безумовно, це два різновиди кредиту, але за сферами використання вони різні. Довгострокові кредити суб'єктам господарювання банки надають під інвестиційні проекти.

Варто зазначити, що науковці І.Н. Рикова та Е.В. Андріанова, розглядаючи окремо інвестиційний потенціал [10], у широкому розумінні вбачають у ньому сукупність інвестиційних ресурсів, які можуть бути скеровані на інвестиційні цілі, а також можливість розвитку інвестиційно-банківських послуг. У вузькому розумінні, інвестиційний потенціал – це сукупність джерел коштів банку, які можуть бути скеровані на інвестиційні цілі. Водночас автори справедливо виділяють окремо інвестиційно-банківські послуги – розвиток інвестицій у цінні папери.

Аналіз наведених неоднозначних теоретичних підходів до визначення суті кредитно-інвестиційного потенціалу банків і банківської системи України дають підставу зробити такі узагальнення:

1. Кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України, на наш погляд, – це насамперед ресурси і можливості банків фінансувати поточні та інвестиційні потреби суспільства шляхом надання коротко- і довгострокових кредитів. Об'єднання цих двох сфер кредитування слушно спонукає до вживання терміна "кредитно-інвестиційний потенціал" банків і банківської системи України.

Згідно з чинним законодавством, усі банки України мають право за ініціативи позичальника на договірній основі та економічно вигідних засадах вільно перерозподіляти грошові ресурси за сферами кредитування. Треба визнати, що в такому об'єднанні є певна перевага, оскільки кредитування поточних і капітальних затрат у реальному секторі економіки взаємопов'язані, а визначення реальних можливостей кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України загалом дає змогу регулятивно сприяти ефективному перерозподілу грошових ресурсів за напрямками їх використання з метою прискорення темпів економічного і соціального розвитку країни.

2. Інвестиції в цінні папери, які банки мають право здійснювати за власною ініціативою (або на підставі дозволу Національного банку України), доцільно виокремити в інвестиційну діяльність, ресурси і можливості якої будуть складати інвестиційний потенціал банків і банківської системи України на ринку цінних паперів. Це самостійний вид банківської діяльності, який відіграє немаловажну роль в інвестиційно-інноваційному розвитку країни. Він не пов'язаний з банківським кредитуванням. Його потенціал, на наш погляд, не треба вважати складовою кредитно-інвестиційного потенціалу.
3. Відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність", дворівневої структури банківської системи та правового статусу і функцій Національного банку України, визначення сутності кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України і банків другого рівня, на наше переконання, має бути різним.

Кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України, на нашу думку, – це ресурси і можливості банківської системи – важливого сектору національної економіки, які можуть бути використані через механізм перерозподілу тимчасово вільних коштів на реалізацію програмних завдань прискореного соціального та економічного розвитку країни шляхом надання кредитів на поточні та інвестиційні потреби суспільства. Підставою для такого твердження є те, що Основні засади грошово-кредитної політики ґрунтуються на основних критеріях і макроекономічних показниках загальнодержавної програми соціального та економічного розвитку України, в яких не може не бути врахований кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України та необхідні нормативно-правові акти щодо повноти його використання на передбачувані цілі. Тому ми вважаємо, що кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України та її економічний потенціал загалом є важливою специфічною складовою економічного потенціалу країни.

Кредитно-інвестиційний потенціал банку, на наш погляд, – це сукупність ресурсів банку для кредитно-інвестиційної діяльності та можливостей щодо ефективного їх використання на підставі ліцензії відповідно до чинного законодавства для надання кредитів на поточні та інвестиційні потреби за заявками позичальників шляхом укладення кредитного договору.

Оскільки кредитно-інвестиційний потенціал банків є складовою кредитно-інвестиційного потенціалу банківської системи України, то, в разі потреби, тимчасово вільні кредитні (грошові) ресурси банків можуть бути перерозподілені на міжбанківському рівні на кредитній взаємовигідній основі.

У сукупних ресурсах банку, призначених для кредитно-інвестиційної діяльності, основну складову становлять грошові ресурси, джерелами яких є власні кошти банків та залучені кошти юридичних і фізичних осіб, а в разі їх недостатності можуть залучатися міжбанківські кредити на взаємовигідних засадах. У межах грошових ресурсів кредитно-інвестиційного потенціалу банки надають кредити юридичним і фізичним особам з метою їх економічного і соціального розвитку. Динаміку цих кредитів зображено на рис. 1.

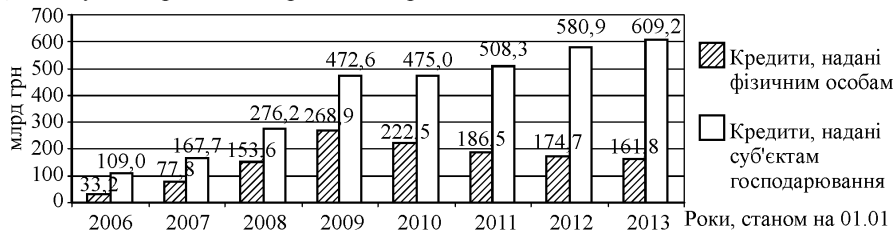


Рис. 1. Динаміка наданих банками України кредитів суб'єктам господарювання і фізичним особам за 2006-2013 рр. (Джерело: Вісник НБУ, лютий 2012 і 2013 рр)

За досліджуваний період величина кредитів, наданих суб'єктам господарювання, збільшилася від 109,0 млрд грн станом на 01.01.2006 р. до 609,2 млрд грн на 01.01.2013 р. або в 5,6 раза, а кредитів, наданих фізичним особам, – відповідно від 33,2 до 161,8 млрд грн або в 4,9 раза. Навіть фінансово-економічна криза кінця 2008-2010 рр. сильно не вплинула на динаміку зростання загальної суми кредитів, наданих банками України. Але треба визнати, що величина кредитів, наданих фізичним особам, у кризовий і післякризовий період поступово зменшується, що

частково пояснюємо непрозорою ціновою політикою, коли банки рекламують низькі процентні ставки, а за щомісячною сплатою комісії приховується реальна ціна кредиту і позичальники нерідко мають труднощі в погашенні боргу, що є антирекламою банкам.

Доречно сказати, що в сумі наданих кредитів суб'єктам господарювання вагому частку становлять довгострокові кредити на інвестиційні потреби. Станом на 01.01.2013 р. їхня частка становила 45,4 % або 276,7 млрд грн. Це підтверджує, що надання банками коротко- і довгострокових кредитів суб'єктам господарювання має кредитно-інвестиційний характер і проводиться за рахунок грошових ресурсів кредитно-інвестиційного потенціалу.

Інвестиції банків у цінні папери, які проводяться за рахунок грошових ресурсів і можливостей інвестиційного потенціалу банківської системи і не пов'язані з механізмом кредитування, також мають позитивну динаміку зростання (рис. 2).

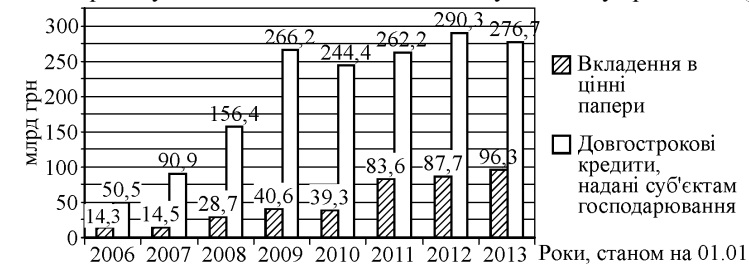


Рис. 2. Динаміка наданих банками України довгострокових кредитів суб'єктам господарювання та вкладень у цінні папери за 2006-2013 рр.

Довгострокові кредити, надані банками суб'єктам господарювання, за досліджуваний період в разі перевищують вкладення банків у цінні папери. Проте темпи зростання вкладень у цінні папери вищі. Впродовж 2006-2012 рр. їхня величина збільшилася від 14,3 млрд грн на 01.01.2006 р. до 96,3 млрд грн або в 6,7 раза, тоді як величина довгострокових кредитів збільшилася відповідно від 50,5 до 276,7 млрд грн або в 5,5 раза.

Характерною ознакою кредитно-інвестиційного потенціалу є можливість вільно перерозподіляти наявні грошові ресурси за сферами використання. Тому за умови позитивної динаміки зростання кредитів, наданих суб'єктам господарювання (рис. 1), їхня динаміка щодо кредитування поточних та інвестиційних потреб може бути різною (рис. 2). Це залежить від потреб і забезпеченості суб'єктів господарювання власними інвестиційними ресурсами, кредитоспроможності позичальників та можливостей кредитно-інвестиційного потенціалу задовольнити потребу в кредитах.

В умовах, коли реальному сектору економіки потрібні додаткові ресурси на прискорення темпів інвестиційно-інноваційного розвитку економіки, банкам варто постійно дбати про збільшення грошових ресурсів кредитно-інвестиційного потенціалу як за рахунок збільшення власного капіталу (капіталізації банків), так і завдяки розширенню асортименту банківських послуг, класичних і гнучких депозитів, безстрокових ощадних вкладів, депозитів у банківських металах тощо. Не менш важливо зміцнити довіру і впевненість клієнтів у надійності банків і банківської системи загалом. Тому обов'язкові резерви ліквідності повинні бути достатніми для гарантування повернення коштів вкладникам.

Захисту прав і законних інтересів вкладників банків, зміцненню довіри до банківської системи України, стимулюванню залучення коштів у банківську систему повинен сприяти Закон України "Про систему гарантування вкладів фізичних осіб", ухвалений Верховною радою України від 23 лютого 2012 р. №4452-VI. Відповідно до цього Закону, Фонд гарантування вкладів фізичних осіб гарантує кожному вкладникові банку відшкодування коштів за його вкладом, включаючи відсотки, нараховані на день прийняття рішення НБУ про віднесення банку до категорії неплатоспроможних та початку процедури виведення Фондом банку з ринку, але не більше суми, встановленої адміністративною радою Фонду на дату прийняття такого рішення не залежно від кількості вкладів в одному банку. Останнє насторожує вкладників. Тому, на наш погляд, важливо законодавчо встановити мінімальну межу гарантованого відшкодування коштів за вкладами фізичних осіб, що буде стимулювати тривале накопичення коштів на рахунках у банках. Оскільки основними вкладниками є небагаті верстви населення, які роками заощаджують кошти на освіту, будівництво та/або купівлю житла, розвиток малого бізнесу тощо, а для цього потрібні не малі кошти, то гарантії Фонду повинні бути зрозумілими, істотними і стабільними.

Ефективному формуванню і використанню кредитно-інвестиційного потенціалу повинна сприяти виважена цінова політика на банківські продукти. Вона повинна враховувати економічні інтереси банків, стимулювати вкладників і бути доступною для позичальників. Кредит повинен не тільки сприяти простому і розширеному відтворенню, а бути окупним за строк кредитування. За такої цінової політики не має бути проблем ні з акумулюванням тимчасово вільних коштів юридичних і фізичних осіб, ні з їх ефективним використанням.

Висновки. В умовах крайньої потреби модернізації економіки, забезпечення конкурентоспроможності та ефективного функціонування підприємств реального сектору економіки країни важливо максимально використати наявний економічний потенціал суб'єктів господарювання і кредитно-інвестиційний потенціал банківської системи України.

Виокремлення терміна "кредитно-інвестиційний потенціал", визначення його суті, ролі й місця у відтворювальному процесі, забезпечення необхідних передумов для зміцнення ресурсної бази і можливостей потенціалу повинно сприяти більш повному задоволенню потреб суб'єктів господарювання в кредитах для поточних та інвестиційних потреб, а також у споживчих та іпотечних кредитах фізичних осіб.

Ефективне використання кредитно-інвестиційного потенціалу як внутрішнього джерела соціально-економічного розвитку України має сприяти наповненню бюджетів усіх рівнів і зменшенню потреби в зовнішніх запозиченнях.

Література

1. Воробйова О.І. Теоретичні основи кредитно-інвестиційного потенціалу банків України / О.І. Воробйова // Інвестиції: практика та досвід. – 2010. – № 13. – С. 27-32.
2. Воробйова О.І. Кредитно-інвестиційний потенціал банків України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук / О.І. Воробйова. – Донецьк. – 2011. – 39 с.
3. Гмиря В.П. Кредитно-інвестиційний потенціал банківського сектору регіону / В.П. Гмиря. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=18&z=2089>. – С. 1/5-5/5.
4. Хрусталева Е.Ю. Модель кредитно-інвестиційного потенціалу російського банківського сектору / Е.Ю. Хрусталева, А.Н. Омельченко. – М. : Изд-во "Деньги и кредит". – 2011. – С. 23-29.

5. Ляхова О.О. Кредитно-інвестиційний портфель банків та його вплив на фінансування інвестиційних проектів в Україні / О.О. Ляхова, Т.П. Шокало // Економічний часопис – XXI. – 2011. – № 5-6. – С. 58-61.
6. Словник іншомовних слів / за ред. акад. О.С. Мельничука. – К. : Головна редакція УРЕ. – 1985. – 996 с.
7. Економічна енциклопедія. – У 3-х томах / ред. кол., відп. ред. С.В. Мочерний. – К. : Вид. центр "Академія", 2002. – Т. 3. – 2002. – 468 с.
8. Харевич А.С. Кредитний потенціал банківської системи: теоретико-методологічні аспекти / А.С. Харевич. [Електронний ресурс]. – Доступний з <http://www.nauka.com.ua/?op=18&z=1398>.
9. Фінансово-монетарні важелі економічного розвитку. – Том 2. Механізми грошового та фондового ринків і їх вплив на розвиток економіки України / за ред. чл.-кор. НАН України А.І. Даниленка. – К. : Вид-во "Фенікс", 2008. – 442 с.
10. Рыкова И.Н. Оценка инвестиционного потенциала региональных банков (на примере Республики Татарстан) / И.Н. Рыкова, Е.В. Андеянова // Деньги и кредит : теорет., науч.-практ. журнал. – 2011. – № 12. – С. 32-36.
11. Аганбегян А.Г. О новой роли банков в формировании России (субъективные заметки) / А.Г. Аганбегян // Деньги и кредит : теорет., науч.-практ. журнал. – 2011. – № 1. – С. 27-36.
12. Гуцал І. Участь банків у забезпеченні регіональної інноваційно-інвестиційної стратегії / І. Гуцал // Управлінські інновації. – 2012. – № 1. – С. 108-112.
13. Луців Б.Л. Інвестиційний потенціал банківської системи України / Б.Л. Луців, Т.Б. Стечишин // Фінанси України : журнал. – 2009. – № 9. – С. 67-77.

Мосциховский Ю.И. Теоретические подходы к определению кредитно-инвестиционного потенциала банковской системы Украины

Проанализированы существующие теоретические подходы к определению сущности кредитно-инвестиционного потенциала банковской системы Украины и предложено авторское определение данного понятия. Определено динамику кредитно-инвестиционного потенциала банковской системы и его роль в социально-экономическом развитии экономики Украины. Предложены пути повышения эффективности использования имеющегося экономического потенциала субъектов хозяйствования и кредитно-инвестиционного потенциала банковской системы Украины.

Ключевые слова: банковская система, кредитно-инвестиционный потенциал банковской системы Украины, кредитный потенциал банка, инвестиционный потенциал банка.

Mostsihovskyy Yu.I. Theoretical approaches to determining the nature of credit-investment potential of banking system of Ukraine

The existing theoretical approaches to determining the nature of credit and investment potential of Ukraine's banking system and proposes the author's definition of this concept. Outlines the dynamics of credit and investment potential of the banking system and its role in social and economic development of Ukraine. Directions efficient use of available economic capacity of undertakings and credit and investment potential of the banking system of Ukraine.

Keywords: banking system, the credit-investment potential of banking system Ukraine, credit potential of the bank, investment potential of the bank.

УДК 336.717.061

Доц. О.М. Музичка, канд. екон. наук – Львівська КА

УДОСКОНАЛЕННЯ КРЕДИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ У СФЕРІ РОЗДРІБНОГО БІЗНЕСУ

Розкрито особливості та основні підходи до визначення суті роздрібного банківського бізнесу, роздрібного кредитного портфеля та принципів його формування. Визначено рівні ієрархічної структури кредитного ризику роздрібних банківських продуктів та напрями оптимізації ризику кредитного портфеля банків. Виокремлено основні компоненти, конкретизовано базові характеристики та висвітлено перспективні напрями розвитку кредитної діяльності банків у сфері роздрібного бізнесу.